

# Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XXXIV. — Izdan in razposlan dne 29. junija 1886

## 99.

### Postava od 4. junija 1886,

da se nepremična državna lastnina v Pragi sme menoma oddati, po tem da se nepremična državna lastnina v Krakovu sme prodati in kako naj se dotično izkupilo uporablja, in pa, kako gre izkupilo za prodane trdnjavske zgradke v Pragi uporabljati.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó :

1. Mojemu ministru za finance daje se oblast:

A. Erarne zemljiščne dele katastralne občine trdnjavskega okroga Praškega, mereče vsesкупno 2362·13 kvadratnih sežnjev ali 8495·77 m<sup>2</sup> zameniti za zemljiščne dele katastralne občine Smihovske, mereče vsega skup 1616·21 kvadratnih sežnjev ali 5812·97 m<sup>2</sup> in za primerno doplačilo v gotovih novcih.

To doplačilo v gotovini je pozneje zmatrati kot dohodek za leto 1886, poglavje založbe 42, naslov 1, katerega finančna postava za leto 1886 ne jemlje v misel.

B. Odprta in pokrita vojaška jezdarnica, številki parcelni 1784 in 1908 na Pesku v Krakovu prodati in izkupilo vojstveni upravi na razpolog dati, da si dobavi potrebno nadomestilo.

C. Z izkupilom za trdnjavske (fortifikatorne) zgradke v Pragi, prodane na podlogi postave od 28. junija 1871 (Drž. zak. št. 60 e), odbivši iznos za 20.000 gld., kateri naj se vojstveni upravi na razpolog stavi zaradi potrebne priredbe pridržanih zgradkov, postopati tako, kakor z doplačilom v gotovih novcih, o katerem se govori *ad A.*

2. Zvršitev te postave naročena je Mojemu ministru za finance.

V Schönbrunnu, dne 4. junija 1886.

**Franc Jožef** s. r.

**Taaffe** s. r.

**Dunajewski** s. r.

## 100.

## Ukaz ministra za bogočastje in uk od 12. junija 1886, o šolnini na državnih srednjih šolah (gimnazijah, realkah)

Gledé šolnine na srednjih šolah (gimnazijah, realkah), katere država vzdržuje nahajam za dobro, na podlogi § 9 postave od 9. aprila 1870 (Drž. zak. št. 46) zaukazati takó:

1. Šolnina, kar je prihaja na eno poluletje (en semester), ustanavlja se s tem v trojni odmeri, namreč:

- a) za Dunaj na petindvajset (25) goldinarjev,
- b) za kraje zunaj Dunaja, kateri imajo po več nego 25.000 stanovalcev, na dvajset (20) goldinarjev,
- c) za ostale kraje na petnajst (15) goldinarjev.

2. Zarad plačevanja šolnine vvajajo se šolninske znamke. Način pobiranja uravnuje se s posebnim navodilom.

3. Šolnino plačevati dolžan je vsak javen šolar, če je ní pravoredno oproščen (točka 6 in sl.) in — brezizimno — vsak vpisan privatist in tako tudi vsak izreden šolar.

4. Javni in izredni šolarji naj šolnino v prvih šestih tednih vsakega poluletja naprej opravljajo.

Šolarjem, kateri v tem roku svoje dolžnosti niso izpolnili, ni dopuščeno dalje v šolo hoditi.

Privatisti morajo, predno bodo k poluletni (semestralni) preskušnji pripuščeni, izkazati, da so šolnino opravili.

Kadar se kateremu privatistu namesto poluletnih dovoli izimno ena celoletna preskušnja, dolžan je opraviti šolnino za obe poluletji.

5. Plačana šolnina se šolarju tudi tedaj ne vrača, kadar, predno poteče poluletje, izstopi iz šole ali ga iz nje pahnejo.

A pri opravičenem prestopu v drugo državno srednjo šolo veljá prejemno potrdilo o plačani šolnini tudi za ono učilišče, v katero prestopiti je šolar povoda imel, in to nezavisno od šolnine na njem veljajoče, bodi večja ali manja:

6. Javnim šolarjem sme se oprostitev (osvoboditev) od šolnine podeliti:

a) ako so v poslednjem poluletji, kar se tiče blagonavnega vedenja in marljivosti, prejeli katero izmed obeh prvih not (znakov, ocenil) propisane ocenilne lestvice, ter je bil njihov uspeh v učenju najmanj s prvim splošnim razredom zaznamenan, in

b) če so sami, odnosno ti, kateri imajo dolžnost, vzdržavati jih, resnično ubožni, to je, v imovinskih razmerih tako na tesnem, da bi jim brez občutnega pritrgovanja ne bilo mogoče šolnino opravljati.

7. Dokler se drugače ne ukaže, moči je komu šolnino tudi do polovice odpustiti.

Za uvet takemu odpuščaju veljá, da je v točki 6 a) postavljeni zahtevek do dobrega izpolnjen, in da po imovinskih razmerih šolarjev, odnosno teh, kateri imajo dolžnost vzdržavati jih, gre soditi, da sicer niso nesposobni za kakeršno koli plačilo, a da jim vendar ní mogoče polne dolžnosti zmoči.

8. Vsako oprostilo od šolnine — bodi celo, bodi polovično — začenja z onim poluletjem, v katerem je bilo dodeljeno ter naj veljá samo dotle, dokler bodo izpolnjeni vsi uveti, pod katerimi se je pravoredno moglo zadobiti.

Po tem takem treba je v vsakem poluletju z ozirom na dane v istem znake o blagonravji, marljivosti in napredku oprostitev od šolnine na tanko popregledati ter izgubo oprostitev na znanje dati šolarjem, katere bi zadela.

9. Ako se zarad izkazane bolezni, ali vsled drugih tehtovitih okolnosti na konci enega poluletja klasifikacija katerega šolarja po skupnosti njegovih poluletних storitev ni mogla opraviti, ter je zarad tega bilo treba pozneje vzeti ga v preskušnjo, kaj tacega samo ob sebi nima te posledice, da bi šolar izgubil oprostitev. Ali preskušnja se mora v prvem meseci prvega sledečega poluletja z ugodnim uspehom prestati.

10. Da se za katerega šolarja doseže oprostilo od šolnine, treba je pri ravnateljstvu srednje šole, v katero isti hodi, vpodati prošnjo, kateri mora biti priložena svedočba o poslednjem poluletju in pa svedočba dotičnega oblastva o imovinskih razmerih, katera ni bila pred več nego enim letom izdana.

Poslednjič v misel vzeta svedočba naj imovinske razmere tako na tanko in korenito predočuje, kakor je to v gotovo presojo potreba. Vsako takšno, oprostivni v podlogo služivšo svedočbo bode v obče dotle zmatrati za veljavno, dokler ne postane zarad posebnih okolnosti dvojbeno, če še dalje obstojé razmeri, katere posvedočuje. Vendar se sme vsak čas nova svedočba zahtevati.

11. Učiteljski zbor naj — ta pospešilo strogo pretehtavši ter oziraje se na lastne opazbe — svoje predloge deželnemu šolskemu oblastvu podnese. Učiteljski zbor ostane odgovoren za te predloge in tako tudi za natančno ovedbo in resničnost djanstvenih razmerov, kakor jih je predočil.

12. O predlogih učiteljskega zbora razloča deželno šolsko oblastvo. Da ne bode treba uže položene šolnine nazaj plačevati, naj se razloka vsekakor ukrene in šolarjem na znanje dá v roku, kateri je za opravo šolnine postavljen.

Proti razloki deželnega šolskega oblastva utečaj (rekurs) nima mesta.

Ta ukaz pride v moč z začetkom šolskega leta 1886/87, istodobno razkrepjeni so vsi poprejšnji propisi, govoreči o tem predmetu.

**Gautsch s. r.**

## 101.

### Ukaz ministerstev za finance in trgovino od 27. junija 1886,

kakó gre zvrševati ukaza imenovanih ministerstev od 22. maja 1886 (Drž. zak. št. 76 in 77) o colih po retorsiji naloženih na rumansko blago, dalje ukaz od 24. maja 1886 (Drž. zak. št. 79) o tem, kakó nekaj časa gledé cola postopati z blagom rumanskega izvira.

#### §. 1.

V ukazu od 22. maja 1886 (Drž. zak. št. 77) za blago rumanskega izvira postavljene cole bode opravljati tudi na vvozu čez svobodni pristanišči v Trstu in na Reki ter naj se tudi čez Trst ali Reko vvažano rumansko žito po ukazu od 22. maja 1886 (Drž. zak. št. 76) ne pripušča k cola prostemu mlevnemu prometu.

Pristanska urada v Trstu in na Reki naj colniji naznanjata, kadar pride kaka ladja, ki je vsa ali po nekoliko natovorjena z blagom iz Rumanije; kadar blago

po suhem poti v Trst ali na Reko pride na provozu skozi avstro-ogersko colno okolijo, tedaj sta colniji (colna urada) Tržaška in Reška sami dolžni zaznavati izvir; ti colniji naj tako po suhem ali po morji dospevše blago, gledé katerega je moči iz spremnih papirjev ali vnanjega oznamenila ali iz drugih okolnosti spoznati, da je rumanskega izvira, — kadar stranka ne more izkazati, da je blago drugega izvira ali da je bilo v kaki drugi državi nacionalizovano, — dasta shraniti v colnijskem hranišči ali v zasobnem hranišči, stoječem pod colnijsko sozapore (v Trstu tudi v katerem pod colnijskim prigledom stoječih javnih blagohramov občinskih in trgovsko-zberničnih) in ako bi morebiti stopilo v colno okolijo, naj vzameta od njega col po napomnjenem ukazu od 22. maja 1886.

### §. 2.

Dopolnjujoč ukaz od 22. maja 1886 (Drž. zak. št. 76) ukazuje se, da gre tudi žito iz Italije samo tedaj pripuščati k mlevnemu prometu, če se prinese svedočba o izviru.

### §. 3.

V ukazu od 24. maja 1886 (Drž. zak. št. 79) je bil na podlogi starejih dobavnih pogoдеб do 20. dne junija pripuščen vvoz turšice iz Rumanije po občnem colu brez priklada po retorsiji; ako se je turšica pred 1. dnem junija poslala na ladji čez črno morje v kako avstrijsko ali ogersko pristanišče, sme c. kr. ali kralj. ogerska colnija to tudi še pozneje tedaj dopustiti, kadar dotični c. kr. ali kralj. ogerski pristanski urad tistega pristanišča, v katero je ladja prišla, potrdilo izdá, da daljavni in vremenski razmeri prepoznai prihod ladje opravičujejo.

### §. 4.

Počenshi od 1. dne julija 1886 naj se niže imenovano blago, ako kot blago ne rumanskega izvira čez meje proti Rusiji, Rumaniji in Srbiji ali po morji, odnosno čez meje colnih izimkov pride v colno okolijo, samo tedaj zacoluje po colnih postavkih občne tarife, odnosno po pogodbenih colnih postavkih, če se prineso potrdnice o izviru.

To blago je:

Žito razven prosa (t. št. 23 in 24), sočivje (t. št. 26), klavna in uprežna živina razven kônj, žrebet, mul in oslov (t. št. 39 do 47), jajca (t. št. 55), kože (t. št. 60), sirovo maslo (t. št. 65), svinjska in gosja mast, slanina (t. št. 66), meso, sveže (frišno) ali pripravljeno (t. št. 83), po tem volna (t. št. 152).

Te svedočbe izvira morajo ustrezati zahtevom, stoječim v §. 4 zvršitvenega propisa k colni tarifi.

Ako blago prehaja čez Rumanijo, mora v vrečah itd., ki jih je colno oblastvo izvirne dežeze plombiralo, z nepokvarjeno zaporo doiti.

**Dunajewski** s. r.

**Pusswald** s. r.